

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی آموزش از طریق اسناد، آموزش از طریق تمثیل و آموزش از طریق اسناد تمثیل بر میزان خوشبینی دان شآموزان

محل انتشار:

فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دوره 14، شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

گلاویژ علیزاده - ارشناس ارشد روان شناسی تربیتی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

رسول کردنوقایی - عضو هیأت علمی دانشگاه بوعلی سینا، همدان

نجمه نظری - عضو هیأت علمی دانشگاه بوعلی سینا، همدان

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این پژوهش، مقایسه اثربخشی آموزش از طریق اسناد تمثیل اسنادوتمثیل بر میزان خوشبینی دانش آموزان بود. روش مطالعه نیمه تجربی، با پیش آزمون پس آزمون و گروه گواه بود. جامعه آماری شامل همه دانش آموزان دختر سال اولمقطع متوسطه دبیرستان های روزانه و دولتی شهر همدان در سال تحصیلی 1390 1389 و روش نمونه گیری از نوع خوشه ای چند مرحله ای بود. نمونه شامل 96 نفر از دان شآموزان بود کهبه صورت جایگزینی تصادفی در چهار گروه 24 نفری (سه گروه آزمایش و یک گروه گواه) قرار گرفتند. ابزار پژوهش، پرسشنامه خوشبینی، (الری و فینچام، 2000) بود مداخله آزمایشی برای هرکدام از گروههای آزمایش طی ده جلسه اجرا شد و پس از اتمام جلسه های آموزشی از هر چهار گروه پس آزمون به عمل آمد داده ها با استفاده از SPSS16 و آزمون تحلیل واریانس یکراهه و آزمون تعقیبی LSD تحلیل شدند. نتایج نشان داد که بین اثربخشی تمام روش ها، بجز اثربخشی تمثیل در مقایسه با اسناد و اثربخشی اسناد در مقایسه با کنترل، بر بهبود میزان خوشبینی دانش آموزان دختر سال اول تفاوت معنادار وجود د ارد $P < 0/001$ و همچنین در مقایسه اثربخشی سه روش آموزش می توان گفت که بیشترین اثربخشی به ترتیب مربوط به روش های اسناد/ تمثیل، تمثیل واسناد بوده است. براساس این یافته ها می توان گفت که آموزش از طریق اسناد / تمثیل و تمثیل باعث بهبود در میزان خوشبینی دانش آموزان می شود. از این رو استفاده از این آموزش های جدیدنظیر تمثیل و اسناد/ تمثیل می تواند مشکلات اکنون و آینده دانش آموزان را کاهش دهد

کلمات کلیدی:

خوشبینی، سبک اسناد، تمثیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/444269>

